Lietas Nr. A420108425
A42-01084-25/2
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0513.A420108425.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025. gada 13. maijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Ilze Andruškina, tiesneses Silvija Kuškina un Marina Romanova,

piedaloties pieteicējai /Persona A/ (*/Persona A/*), pieteicējas juridiskās palīdzības sniedzējam zvērinātam advokātam Edgaram Nikelam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes – pārstāvei /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /Persona A/ (*/Persona A/*), Etiopijas Federatīvās Demokrātiskās Republikas (turpmāk – Etiopija) pilsone, 2024. gada 11. jūnijā iesniedza iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā. Pieteicēja iesniegumā norādījusi, ka pieprasa patvērumu, jo mītnes valstī Etiopijā viņai pastāvot draudi veselībai un dzīvībai. Sākotnējā intervijā pieteicēja norādījusi, ka pieteicējai ir bail no mātes un viņa nevēlas piespiedu laulības. No 2019. gada līdz aptuveni 2021. gadam pieteicēja kopā ar māti dzīvojusi Dairdavas pilsētā Oromijas reģionā Etiopijā. Savukārt no 2021. gada līdz 2022. gadam kopā ar māti dzīvojusi galvaspilsētas Adisabebas *Dukem* ciemā, bet no 2022. gada līdz 2023. gadam dzīvojusi minētajā ciemā pie kāda, kurš viņu pieņēma pie sevis. 2023. gada beigās pieteicēja ar lidmašīnu legāli izceļojusi no Etiopijas un uzturējusies sev nezināmās valstīs.

Personiskās intervijas laikā pieteicēja norādījusi, ka viņai veikta ģenitāliju apgraizīšana pret viņas gribu. Pieteicēja brīdī, kad māte vēlējusies viņu izprecināt, aizbēgusi uz Adisabebu, kur viņu uz ielas uzrunājusi sieviete vārdā /Persona C/ (*/Persona C/*), pie kuras pieteicēja dzīvojusi līdz 2022. gadam. Pēc tam, kad pieteicējas ģimene uzsāka pieteicējas meklēšanu, pieteicējas draudzene /Persona D/ vienojās ar vairākām personām par pieteicējas bēgšanas organizēšanu. Pieteicēja izceļojusi no Etiopijas divu vīriešu pavadībā uz pieteicējai nezināmu valsti, kurā visi kopā gadu dzīvojuši kādā mājā. Pēc tam pieteicēja ar abiem vīriešiem devusies cauri mežiem Eiropas virzienā.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2025. gada 2. janvāra lēmumu Nr. 1/PLN/2025 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicējai atteikta patvēruma piešķiršana. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējai nav pamata uzticēties. Sākotnējā intervijā un personiskajā intervijā pieteicēja sniegusi pretrunīgu un nekonsekventu informāciju par pieteicējas uzturēšanos dažādās dzīvesvietās, turklāt pieteicēja ir

maldinājusi patvēruma procedūrā iesaistītās institūcijas, norādot citu identitāti un nepatiesu informāciju par savu nepilngadību.

[2.2] Kritiski vērtējama pieteicējas sniegtā informācija par to, kādā veidā pieteicējai Etiopijā izsniegta dzimšanas apliecība, savukārt pieteicējas norādītais par to, kādā veidā minētais dokuments nonācis Latvijā, rada šaubas.

Personiskās intervijas laikā pieteicēja norādīja, ka dzimšanas apliecību 2021. gadā saņēmusi pati ar draugu palīdzību Dairdavas pilsētas *kebele* (vietējā administrācija). Tomēr no publiski pieejamās izcelsmes valsts informācijas secināms, ka, lai saņemtu dzimšanas apliecību, 18 gadu vecumu nesasniegušam Etiopijas pilsonim ir jāuzrāda vecāku valsts identifikācijas kartes, kā arī vecākiem ir jābūt klāt reģistrācijas brīdī.

[2.3] Pieteicējas patvēruma iesniegumā norādītās bailes no vajāšanas saistībā ar piederību sociālajai grupai – sievietēm, kuras Etiopijā ir pakļautas piespiedu laulību tradīcijai, – nav pamatotas. Pārvaldei nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja Etiopijā būtu saskārusies ar sistēmiska rakstura vardarbību saistībā ar piederību sociālajai grupai vai citu iemeslu dēļ vai ka viņa varētu saskarties ar vajāšanai pielīdzināmām darbībām pēc atgriešanās Etiopijā.

[2.4] Pieteicējai Etiopijā bija pieejama valsts nodrošināta palīdzība. No publiski pieejamās izcelsmes valsts informācijas secināms, ka saskaņā ar Etiopijas Konstitūciju vīriešiem un sievietēm ir vienādas tiesības. Arī Etiopijas valdība ir izstrādājusi īpašu valsts politikas paketi, lai veicinātu sieviešu un vīriešu dzimumu līdztiesību. Etiopijā bērnu laulības ir aizliegtas ar likumu, bet tās joprojām ir izplatītas dažos reģionos, jo īpaši lauku apvidos.

[2.5] Pieteicējas patiesais patvēruma pieprasīšanas mērķis ir nodrošināt sev likumīgu uzturēšanos Eiropas Savienībā. Pieteicēja, atrodoties Latvijā, ir mēģinājusi ar viltotiem dokumentiem izceļot uz Briseli.

[2.6] Nav pamata pieteicējai piešķirt alternatīvo statusu, jo nav konstatējami apstākļi, kas liecinātu par iespējamo apdraudējumu, pieteicējai atgriežoties Etiopijā.

Pieteicēja nav sniegusi informāciju par kādu viņai uzrādītu apsūdzību, tādēļ nav pamata uzskatīt, ka pieteicējai draudētu nāvessoda izpilde. Pārvalde nav guvusi pārliecību, ka pēc atgriešanās Etiopijā pieteicējai draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme vai necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana. Neraugoties uz to, ka 2020. gada martā Etiopijas ziemeļu daļā – Tigrajas reģionā – sākās bruņots konflikts, no publiski pieejamās informācijas neizriet, ka šobrīd visā Etiopijas teritorijā, tostarp Adisabebā, pastāvētu plaši izplatīts apdraudējums civiliedzīvotāju dzīvībai. Turklāt pieteicēja patvēruma procedūras laikā nav norādījusi, ka patvērums nepieciešams Adisabebā pastāvošās drošības situācijas dēļ.

[3] Pieteicēja iesniedza pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Var piekrist, ka pieteicējas tiesības pretendēt uz bēgļa statusu būtu skatāmas pēc piederības noteiktai sociālajai grupai (sievietēm).

[3.2] Nav pamatoti secināt, ka pieteicējai bija tiesības un iespējas iegūt valsts aizsardzību Etiopijā. Tas, ka valstī normatīvā līmenī (formāli) ir aizliegts veikt noteiktas darbības attiecībā pret sievietēm, nenozīmē, ka šādas darbības netiek veiktas un atbalstītas valsts līmenī. Pretējā gadījumā nebūtu pamats runāt par 45% meiteņu, kuras tiek pakļautas piespiedu laulībām pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas. Minētais apsvērums, kā arī ANO Starptautiskā Bērnu fonda (UNICEF) informācija liecina, ka pieteicēja Etiopijā nevarēja gūt vērā ņemamu savu pamattiesību aizsardzību. Etiopijas sabiedrībā ir zems izglītības līmenis, kas veicina uzticēšanos paražām, tādējādi noteiktu darbību aizliegums normatīvā līmenī nevar dot rezultātu īsā laika posmā.

[3.3] Pieteicējas izglītības līmenis (pēc pieteicējas vārdiem sešas klases) nav pietiekams, lai lūgtu palīdzību Etiopijā. Pieteicējas māte kā tuvākais cilvēks ir ieinteresēta pieteicējas izprecināšanā, turklāt ne bez ģimenes (mātes) līdzdalības pieteicējai veikta dzimumorgānu izkropļošana.

[3.4] Ja pieteicējai nav pamata piešķirt bēgļa statusu, pieteicējai piešķirams alternatīvais statuss. Pieteicējas stāvoklis un faktiskie apstākļi Etiopijā liecina par smaga kaitējuma risku. Smaga kaitējuma iespējamība pamatota ar Patvēruma likuma 41. panta 2. punktā norādīto necilvēcīgo, pazemojošo attieksmi ne tikai tādēļ, ka pieteicēja ir sieviete, bet arī tādēļ, ka pieteicējai izdevās izkļūt no Etiopijas. Pieteicējai atgriežoties, māte darīs visu iespējamo, lai pieteicējai atriebtos par šādu rīcību, kas var novest pie necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes.

[4] Pārvalde paskaidrojumā norāda, ka pieteikums ir nepamatots, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Ievērojot pieteicējas sniegtās ziņas un pieņemot, ka tās ir patiesas, jāsecina, ka pieteicēja izcelsmes valstī tomēr ir spējusi sevi aizsargāt, rīkojoties pietiekami apņēmīgi – pametot māti un citus radiniekus un dodoties uz Adisabebu. Pieteicēja ir spējusi nodibināt kontaktus ar personām, kuras ir organizējušas viņas izceļošanu no Etiopijas, tādējādi nav pamata uzskatīt, ka, pieteicējai atgriežoties Etiopijā, viņai draudētu nonākšana pilnīgā bezpalīdzības situācijā.

[4.2] Pieteicējai ir izpratne par dokumentiem un to iegūšanas formālajām procedūrām, taču līdz ar to ļoti kritiski vērtējams pieteicējas stāstītais par vienīgo dokumentu – papīru ar viņas foto –, kas viņai esot iedots izceļošanas no Etiopijas laikā, ņemot vērā neiespējamību ceļot ārpus valstu robežām bez pases.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Pārvaldes pārstāve pieteikumu neatzina, balstoties uz pārsūdzētajā lēmumā minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Vispirms izvērtējams, vai ir pamats piešķirt pieteicējai bēgļa statusu.

Patvēruma likuma 37. panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību. Savukārt atbilstoši Patvēruma likuma 38. panta pirmajai daļai par vajāšanu atzīstamas darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu (1. punkts), kā arī vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā (2. punkts).

Saskaņā ar Patvēruma likuma 32. panta piekto daļu uz patvēruma meklētāja pamatotām bailēm no vajāšanas vai uz pamatotu iespējamību, ka viņš var ciest smagu kaitējumu, norāda fakts, ka patvēruma meklētājs jau bijis pakļauts vajāšanai vai smagam kaitējumam, vai tiešiem vajāšanas vai kaitējuma draudiem un ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāda vajāšana vai smags kaitējums var atkārtoties.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*UN High Commisioner for refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, 7. punkts, viedoklis pieejams: https://www.refworld.org/jurisprudence/amicus/unhcr/2004/en/35453*).

Kā norādījusi Eiropas Savienības Tiesa, novērtējot, vai persona pamatoti baidās no vajāšanas, ir jānoskaidro, vai konstatētie apstākļi liecina par tādiem draudiem, kas attiecīgajai personai, ņemot vērā viņas individuālo situāciju, liek pamatoti baidīties, ka tā patiešām tiks pakļauta vajāšanas darbībām (*2012. gada 5. septembra spriedums apvienotajā lietā C-71/11 un C-99/11, ECLI:EU:C:2012:518, 76. punkts*).

Tādējādi, pārbaudot baiļu pamatotību, ne tik daudz jāņem vērā personas subjektīvā attieksme pret situāciju (ko var ietekmēt dažādi subjektīvi aspekti, neesot objektīvam pamatam), bet gan jānovērtē vispārējā situācija izcelsmes valstī kopsakarā ar personas individuālajiem apstākļiem.

[7] Lietā ir strīds par to, vai pieteicēju kā sievieti Etiopijas kontekstā ir pamats uzskatīt par piederīgu potenciālajiem vajāšanas riskiem pakļautajai sociālajai grupai. Saskaņā ar Patvēruma likuma 39. panta pirmās daļas 4. punktu noteiktas sociālās grupas dalībniekiem ir kopējas iedzimtas pazīmes vai kopēja izcelsme, ko nevar mainīt, vai viņiem ir kopējas pazīmes vai pārliecība, kas personas identitātei vai apziņai ir tik svarīga, ka personu nevar spiest no tās atteikties, un minētajai grupai attiecīgajā valstī ir īpatna identitāte, kuru apkārtējā sabiedrība uztver kā atšķirīgu.

Eiropas Savienības Tiesa 2024. gada 16. janvāra spriedumā lietā C621/21 ir norādījusi, ka sievietes vispār var tikt uzskatītas kā piederīgas noteiktai sociālai grupai, ja tiek konstatēts, ka izcelsmes valstī sievietes tieši saistībā ar viņu dzimumu tiek pakļautas fiziskai vai mentālai vardarbībai, tostarp seksuālai vardarbībai vai vardarbībai ģimenē (*sprieduma 57. punkts*).

Pārbaude attiecībā uz vajāšanu, kas ir saistīta ar piederību noteiktai sociālai grupai, ir veicama, noskaidrojot, vai atbilstoši izcelsmes valsts informācijai attiecīgajā valstī pastāv noteikta sociālā grupa. Tikai tādā gadījumā, ja tiek konstatēta sociālās grupas pastāvēšana, tiesai ir pamats analizēt patvēruma meklētāja iespējamo piederību šādai sociālajai grupai.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 32. panta pirmo daļu patvēruma lietā jāizmanto precīza un aktualizēta informācija no dažādiem avotiem, piemēram, no Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (šobrīd – Eiropas Savienības Patvēruma aģentūra), Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu lietās un attiecīgām starptautiskām cilvēktiesību organizācijām par vispārējo situāciju patvēruma meklētāja izcelsmes valstī un, ja nepieciešams, valstīs, caur kurām tas devies.

Iepazīstoties ar publiski pieejamo izcelsmes valsts informāciju, tiesa konstatē, ka Etiopijas Konstitūcija nosaka vīriešu un sieviešu vienlīdzību, arī citos Etiopijas likumos, tostarp Ģimenes kodeksā, Krimināl kodeksā, kā arī darba un sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas jomas regulējošajos normatīvajos aktos ir paredzēti īpaši mehānismi, lai nodrošinātu sieviešu tiesību ievērošanu ikdienas dzīvē. Atbilstoši ANO sniegtajiem datiem sievietēm ir svarīga loma Etiopijas sociālajā, ekonomiskajā un politiskajā dzīvē, tiek īpaši izcelts fakts, ka 2024. gadā 41,3% no vietām parlamentā ieņēma sievietes (*UN Women, Africa, A Review of Ethiopian Law from a Gender Perspective, pieejams: https://africa.unwomen.org/en/digital-library/publications/2022/04/a-review-of-ethiopian-law-from-a-gender-perspective, Women Count, Ethiopia, pieejams: https://data.unwomen.org/country/ethiopia*).

Tomēr sabiedriskajā dzīvē sievietes un arī meitenes joprojām tiek pakļautas smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kā, piemēram, dzimumorgānu kropļošanai, piespiedu laulībām, kā arī fiziskai un seksuālai vardarbībai, kas vairākos gadījumos paliek nesodīta. UNICEF savos pārskatos norāda, ka Etiopijā, jo īpaši Oromijas, Gambelas un Somālijas reģionos, joprojām tiek izplatīta pilngadību nesasniegušo meiteņu izprecināšana piespiedu kārtā, šādas tradīcijas saglabāšanu ietekmē nabadzība, zems izglītības līmenis, kultūras normas, ģimenes sociālais statuss, dabas katastrofas un bažas par drošības situāciju atsevišķos Etiopijas reģionos. Tiesas apskatītajos informācijas avotos tiek uzsvērts, ka Etiopijā pret sievietēm un meitenēm vērsta vardarbība ir uzskatāma par valsts līmeņa problēmu ne tikai no cilvēktiesību ievērošanas, bet arī veselības aspekta. Kaut arī formāli Etiopijas likumi aizsargā sieviešu tiesības, ikdienas dzīvē šīs tiesības tiek regulāri pārkāptas. Tiesību normu piemērošana, izmeklējot izvarošanu un vardarbību ģimenē, ir nekonsekventa, savukārt tiesu instanci sasniegušajās lietās tiesvedība parasti ieilgst. Savukārt konfliktu skarto Etiopijas teritoriju iedzīvotājiem nav pieejama praktiski nekāda tiesiska aizsardzība (*Refugee documentation centre of Ireland, COI Query Response, Ethiopia – information on human rights violation issues, 23 October 2024, pieejams: https://coi.euaa.europa.eu/administration/ireland/PLib/2024_10_Ethiopia_Information_on_human_rights_issues.pdf, Afrobarometer, Ethiopians condemn violence against women but consider domestic violence a private matter, pieejams: https://www.afrobarometer.org/wp-content/uploads/2024/09/AD861-Ethiopians-condemn-GBV-but-consider-domestic-violence-a-private-matter-Afrobarometer-20sept24.pdf; Girls not brides: Ethiopia, pieejams: https://www.girlsnotbrides.org/learning-resources/child-marriage-atlas/regions-and-countries/ethiopia/*).

Tāpat tiesa konstatē, ka vairākas starptautiskās cilvēktiesību organizācijas savos pārskatos par cilvēktiesību ievērošanu Etiopijā akcentē uz sievietēm un meitenēm attiecināmos brutālas vardarbības, tai skaitā masu izvarošanas, riskus, tomēr šis apdraudējums ir konstatējams militārajā konfliktā iesaistītajos Etiopijas reģionos Amaras, Tigrajas reģionos un daļēji arī Oromijas reģionā (*HRW Ethiopia. Events of 2024, pieejams:*

https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/ethiopia, *Amnesty International, Ethiopia 2023, pieejams: https://www.amnesty.org/en/location/africa/east-africa-the-horn-and-great-lakes/ethiopia/report-ethiopia/*).

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka, lai arī noteiktos apstākļos patvēruma meklētāju – sievieti no Etiopijas – varētu uzskatīt par piederīgu potenciāli vajāšanai pakļautajai sociālajai grupai, tiesas apskatītie informācijas avoti neļauj secināt, ka šādai potenciāli vajāšanai pakļautajai sociālajai grupai būtu pamats pieskaitīt visas Etiopijā dzīvojošas sievietes. Par vajāšanas risku pastiprinošiem faktoriem varētu uzskatīt konkrētas patvēruma meklētājas dzīvesvietu, vecumu, izglītību, ģimenes stāvokli un citus individuālos apstākļus. Piemēram, attiecībā uz nepilngadīgajām meitenēm no konfliktu skartajiem reģioniem būtu pamats konstatēt pastiprinātu risku saskarties ar smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Tikmēr lielajās Etiopijas pilsētās, kurās īpaši drošības riski netiek konstatēti, individuālo apdraudējumu būtu pamats konstatēt vien atsevišķos ļoti specifiskos gadījumos.

Tālāk tiesa vērtēs, vai pieteicēju ir pamats uzskatīt par piederīgu minētajai sociālajai grupai un attiecināt uz viņu vajāšanas draudus Patvēruma likuma izpratnē.

[9] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja pagātnē ir tikusi pakļauta dzimumorgānu kropļošanas procedūrai, kas tika veikta pret pieteicējas gribu. Pārvalde nav arī apšaubījusi pieteicējas stāstu par pieteicējas mātes centieniem pilngadību nesasniegušo pieteicēju piespiedu kārtā izprecināt. Šie pieteicējas norādītie apstākļi atbilst arī informācijas avotos par situāciju Etiopijā sniegtajām ziņām.

Pārsūdzētajā lēmumā pārvalde pamatoti norādījusi, ka Etiopijā aptuveni 40% meiteņu tiek izprecinātas, pirms ir sasniegušas 18 gadu vecumu, bet 14% meiteņu tiek izprecinātas, pirms sasniegušas 15 gadu vecumu. Bērnu laulību pamatā ir dzimumu nevienlīdzība un pārliecība, ka meitenes ir zemāka šķira nekā zēni. Būtiski norādīt, ka Etiopijas valdība ir pievienojusies vairākām starptautiskajām konvencijām un parakstījusi vairākus starptautiskus līgumus, kas iestājas par sieviešu un bērnu tiesībām, kā arī pret sieviešu un bērnu vardarbību. Etiopijas valdība kopā ar starptautiskajām organizācijām ir uzsākusi projektu, kura mērķis ir līdz 2025. gadam novērst bērnu laulības. Etiopijā arī darbojas vairākas cilvēktiesību aizsardzības organizācijas, kas palīdz meitenēm iegūt izglītību un sniedz patvērumu, ja tas ir nepieciešams (*Girls not brides: Ethiopia, pieejams: https://www.girlsnotbrides.org/learning-resources/child-marriage-atlas/regions-and-countries/ethiopia/*).

Ievērojot minēto, tiesai nav pamata apšaubīt pieteicējas norādīto par pagātnē piedzīvoto vardarbību, tomēr, ņemot vērā, ka izskatāmajā lietā pieteicējas individuālie apstākļi kopš viņas piedzīvotajām vardarbības epizodēm ir manījušies – pieteicēja ir sasniegusi pilngadību un jau ilgu laiku ir dzīvojusi ārpus Etiopijas –, tiesai jāizvērtē, vai pieteicējai Etiopijā joprojām draud vajāšana.

[10] No lietas materiāliem un pieteicējas tiesas sēdē sniegtajām atbildēm uz tiesas jautājumiem izriet, ka pieteicēja aizbēgusi no mājām Dairdavā, jo viņai veikta dzimumorgānu kropļošana un pieteicējas māte gribējusi pieteicēju izprecināt kādai mātes izvēlētai personai. Pieteicēja nevēlējās precēties un tādēļ aizbēga no mājām uz Adisabebu, kur aptuveni gadu apmetās pie nepazīstamas personas /Persona C/. Šajā laikā pieteicēju uzturēja /Persona C/ vecāki, kuri dzīvo Somālijā. No kāda tirgotāja veikalā pieteicēja uzzinājusi, ka pieteicējas radinieki viņu meklē. Pieteicēja sazinājusies ar draudzeni /Persona D/, kura dzīvo Saūda Arābijā. /Persona D/ organizējusi pieteicējas izceļošanu no Etiopijas ar diviem vīriešiem. Vispirms pieteicēja ar lidmašīnu kopā ar abiem vīriešiem izceļojusi no Etiopijas uz kādu valsti, kur visi gadu dzīvojuši kādā mājā un kur abi vīrieši pieteicēju seksuāli izmantojuši. Pēc tam ar automašīnu visi trīs aizbraukuši līdz mežam un tālāk devušies ar kājām. Mežā abi vīrieši pieteicēju atstājuši, un aptuveni pēc 24 stundām pieteicēja atradusi ceļu, kur satikusi policiju. Esot Latvijā, pieteicēja pēc patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā iepazīta vīrieša no Somālijas ieteikuma un atbilstoši viņa bez atlīdzības sagādātajai lidmašīnas biļetei un Beļģijas Karalistes uzturēšanās atļaujai uz citas personas vārda mēģināja izceļot uz Briseli, jo tur esot etiopiešu kopiena.

[11] Atbilstoši Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (*European Union Agency for Asylum*) izdotajam pētījumam „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā" (*pieejams: https://euaa.europa.eu/publications/judicial-analysis-evidence-and-credibility-context-common-european-asylum-system*) par patvēruma meklētāja stāsta uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība (*minētā pētījuma 4.5. sadaļa*). Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence savukārt nozīmē patvēruma

meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Izvērtējot stāsta iekšējo konsekvenci, tiesa ņem vērā visas neatbilstības un trūkumus, kuri ir konstatējami, izvērtējot pieteicēja rakstveida iesniegumos un intervijās norādītos faktus visās patvēruma pieteikuma izskatīšanas stadijās līdz pat gala lēmuma pieņemšanai patvēruma lietā. Galvenā uzmanība tiek pievērsta tam, cik lielā mērā patvēruma meklētāja stāstītais ir konsekvents, jo patiesu būtisko notikumu atspoguļojumam tādam būtu jābūt. Pieteicēja pamatstāstam būtu jābūt konsekventam visās patvēruma procedūras stadijās. Ir saprātīgi pieņemt, ka, ņemot vērā kultūras atšķirības vai patvēruma meklētāja personības iezīmes, daži patvēruma meklētāja stāsta aspekti var palikt neskaidri, tomēr tiem nevajadzētu mazināt pamatstāsta kopējo ticamību. Tomēr, ir iespējama arī situācija, kad, izvērtējot dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās patvēruma meklētāja norādītos faktus, tiesai rodas pamats apšaubīt pieteicēja sniegto paskaidrojumu patiesumu. Piemēram, novēlota būtisku faktu atklāšana, vai arī novēlota būtisku pierādījumu iesniegšana var negatīvi ietekmēt kopējo pamatstāsta ticamību, ja vien no pieteicēja puses netiek sniegti vērā ņemami paskaidrojumi, kuri izskaidro šādu vilcināšanos (*pētījuma 4.5.1. sadaļa*).

[12] Izvērtējot pieteicējas stāsta iekšējo konsekvenci, konstatējamas neatbilstības pieteicējas paskaidrojumos attiecībā uz laiku, kad viņai veikta dzimumorgānu kropļošana. Personiskās intervijas laikā pieteicēja norādīja, ka tas noticis 2020. gadā, savukārt tiesas sēdē – 2012. gadā.

Sākotnējā intervijā Valsts robežsardzei pieteicēja norādīja, ka ir Somālijas pilsone un dzimusi /Datums A/. Pieteicēja arī norādīja, ka viņai nekad nav bijusi izsniegta pase vai identifikācijas karte, nav arī dzimšanas apliecības. Arī Etiopijā pieteicējai nav bijuši izsniegti dokumenti. Tomēr patvēruma procedūras laikā ar kurjerpasta starpniecību tika saņemta Etiopijas dzimšanas apliecība, kuru atbilstoši pieteicējas skaidrojumam viņa 2021. gadā esot pati kopā ar draugiem nokārtojusi Dairdavas pilsētas *kebele* (vietējā administrācija), un līdz ar to iesniegts iesniegums par pieteicējas identitātes maiņu, kā rezultātā pieteicējas dati precizēti atbilstoši dzimšanas apliecībai: valstiskā piederība – Etiopijas pilsone, dzimšanas datums – /Datums B/.

Pretrunīga ir pieteicējas sniegtā informācija par valsti, kurā viņa ir dzimusi. Sākotnējā intervijā pieteicēja norādīja, ka ir dzimusi Somālijā, *Chechega*. Personiskajā intervijā pieteicēja norādīja, ka ir dzimusi Etiopijā, Somāli reģionā. Tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka ir dzimusi Somālijā.

Pretrunas ir konstatējamas arī pieteicējas sniegtajā informācijā par viņas dzīvesvietu. Sākotnējā intervijā pieteicēja norādīja, ka no 2019. gada līdz aptuveni 2021. gadam kopā ar māti dzīvojusi Etiopijā, Oromijas reģiona Dairdava ciemā; no 2021. gada līdz 2022. gadam kopā ar māti dzīvojusi Etiopijā, Adisabebā, *Dukem* ciemā; no 2022. gada līdz 2023. gadam dzīvojusi Adisabebā, *Dukem* ciemā pie kāda, kurš viņu pieņēma pie sevis. Tomēr personiskajā intervijā pieteicēja norādīja, ka pieteicējas māte dzīvojusi Dairdavā un tur pieteicēja dzīvojusi kopā ar māti līdz brīdim, kad māte gribējusi viņu izprecināt; pieteicēja aizbēgusi uz Adisabebu, kur viņu uz ielas esot uzrunājusi persona vārdā /Persona C/; no 2021. gada līdz 2022. gadam pieteicēja dzīvojusi *Dukem* ciemā pie /Persona C/.

Personiskās intervijas laikā pieteicēja norādīja, ka viņu Adisabebā meklējuši mātes draugi un mātes māsas bērni, savukārt tiesas sēdē – pati māte un divi mātes māsas dēli.

Nekonsekventas ir pieteicējas tiesas sēdē sniegtās atbildes par /Persona C/ vecākiem. Pieteicēja norādīja gan to, ka /Persona C/ uzturēja viņas ģimene un viņa saņēma naudu no saviem vecākiem, par ko abas sevi apgādājušas, gan arī to, ka /Persona C/ neuzturēja kontaktus ar saviem vecākiem, kas dzīvo Somālijā.

Pieteicējas stāsta ticamība ir apšaubāma arī tādēļ, ka personiskās intervijas laikā pieteicēja norādīja, ka, dzīvojot pie /Persona C/, ar abiem vīriešiem vienojusies par datumu, kad viņa izceļos, un noteiktajā datumā personas ieradušās pēc pieteicējas, un viņa tām devusies līdzi. Vienlaikus, atbildot uz jautājumu, kad pieteicēja izceļoja no Etiopijas, pieteicēja norādīja, ka neatceras. Tas kopsakarā ar apstākli, ka pieteicēja spēj patstāvīgi orientēties lidostā un izmantot tās sniegtos pakalpojumus, ko apliecina pieteicējas mēģinājums no Latvijas aizceļot uz Briseli, liecina arī par pieteicējas izvairīšanos sniegt informāciju. Tas rada šaubas par to, vai patiesībā notikumi norisinājušies tā, kā to apgalvo pieteicēja.

Konsekvences trūkst arī pieteicējas stāstītajā par satikšanos ar policiju 2024. gada 11. jūlijā. Lietas materiāliem pievienotajā Personas novērtēšanas protokolā norādīts, ka pieteicēja pati izsaukusi policiju, savukārt tiesas sēdē pieteicēja norādīja, ka policija bija uz ceļa, kuru pieteicēja atrada, pēc tam, kad vīrieši viņu pameta.

[13] Ievērojot minēto, pieteicējas patvēruma procedūras laikā sniegto paskaidrojumu ticamība ir apšaubāma, jo paskaidrojumi ir saturiski pretrunīgi un nekonsekventi.

Atsevišķas neatbilstības pieteicējas paskaidrojumos varētu būt izskaidrojamas ar neprecizitātēm tulkojumā. Tomēr trūkumi un neatbilstības pieteicējas sniegtajos faktos ir tik būtiskas, kas liedz tās attaisnot vienīgi ar neprecizitātēm tulkojumā.

Pieteicējas juridiskās palīdzības sniedzēja norāde, ka pretrunas pieteicējas sniegtajā informācijā radušās, jo pieteicējai nav izskaidrota nepieciešamība sniegt konsekventu informāciju, ir nepamatota. Ja patvēruma meklētāja sniegtais notikumu atspoguļojums ir patiess, tam ir jābūt konsekventam. Konsekvence patvēruma meklētāja stāstā nav atkarīga no skaidrojuma sniegt konsekventu informāciju, bet gan no patiesa notikumu atspoguļojuma. Savukārt konsekvences trūkums patvēruma meklētāja stāstā norāda uz to, ka patvēruma meklētājs sniedz nepatiesu informāciju.

[14] Izvērtējot pieteicējas stāsta ārējo konsekvenci, tiesa ņem vērā, ka no publiski pieejamās izcelsmes valsts informācijas secināms, ka Etiopijā dzimšanas sertifikātu izsniedz dzīvības notikumu reģistrācijas aģentūra (*VERA*) ar tās vietējās administrācijas iestādes (*kebele*) starpniecību, kuras jurisdikcijā pieteikuma iesniedzējs ir dzimis. Lai 18 gadus nesasniegusi persona saņemtu dzimšanas apliecību, viņai jāuzrāda abu vecāku valsts identifikācijas kartes, divas pases izmēra fotogrāfijas un paziņojums par dzimšanu no slimnīcas, ja dzemdības notikušas slimnīcā, vai paziņojums par dzimšanu no administrācijas iestādes (*kebele*), ja dzemdības notikušas mājās. Turklāt abiem vecākiem ir jābūt klātesošiem reģistrācijas brīdī (*Australian Government the Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT): country information report ethiopia, 12 August, 2020, p. 48., pieejams: https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-ethiopia.pdf*). Ņemot vērā to, ka pieteicēja 2021. gadā bija nepilngadīga, pieteicējas norādītajam, ka viņa kopā ar draugiem aizgājusi uz iestādi *kebele* un saņēmusi dzimšanas apliecību, iesniedzot vienīgi savu fotogrāfiju un informāciju par vecākiem un vecvecākiem, nav piešķirama ticamība.

Pieteicēja, apgalvojot, ka ir nepilngadīga, ir sniegusi nepatiesu informāciju par savu vecumu. Veicot pieteicējas vecuma ekspertīzi, 2024. gada 21. oktobra Eksperta atzinumā secināts, ka, ņemot vērā pieteicējas fizisko attīstību, skeleta kaulu rentgenoloģiskās izmeklēšanas datus un stomatoloģisko stāvokli, pieteicējai ir no 18 līdz 22 gadiem. Kaut arī pieteicēja nepiekrīt ekspertīzes rezultātiem, tiesa tiem piešķir ticamību, jo nav pamata apšaubīt divu sertificētu speciālistu tiesu medicīniskās apsekošanas un medicīniskās dokumentācijas datu analīzes rezultātā sniegtā slēdziena patiesumu un objektivitāti. Savukārt pieteicēja dažādos patvēruma procedūras posmos ir sniegusi saturiski pretrunīgu, ārēji nekonsekventu un pēc būtības apšaubāmu informāciju, līdz ar to nav pamata uzticēties pieteicējai.

Pieteicējas tiesas sēdē norādītais, ka vispirms policija atrada pieteicēju un pēc tam septiņus Bangladešas pilsoņus, ir pretrunā 2024. gada 11. jūnija Valsts robežsardzes amatpersonas ziņojumā norādītajam, ka 2024. gada 11. jūnijā Ziepniekkalna apkārtnē meža masīvā pieteicēja aizturēta kopā ar septiņiem Bangladešas pilsoņiem, kā arī lietai pievienotajos /Persona I/ (*/Persona I/*) un /Persona J/ (*/Persona J/*) krimināprocesā Nr. /Numurs A/ veiktās nopratināšanas protokolos norādītajam, kuru pieejamību procesa dalībniekiem tiesa ir ierobežojusi izmeklēšanas noslēpuma aizsardzības interesēs. No minētajiem nopratināšanas protokoliem izriet, ka pieteicēja Bangladešas pilsoņiem pievienojusies jau Baltkrievijā un Latvijas robežu viņi šķērsojuši kopā.

Ievērojot minēto, pieteicējas stāstītais neatbilst izcelsmes valsts informācijai un pierādījumiem lietā.

[15] Pieteicējas sniegtā atsevišķu notikumu atspoguļojuma ticamība ir apšaubāma pēc būtības.

Etiopijas galvaspilsēta Adisabeba ir iedzīvotāju skaita ziņā lielākā Etiopijas pilsēta. Tās iedzīvotāju skaits ir aptuveni 5,9 miljoni (*https://worldpopulationreview.com/cities/ethiopia/addis-ababa*). Apšaubāms ir pieteicējas norādītais, ka pieteicēja tika meklēta Adisabebas populārā veikalā, uz kuru visi ejot iepirkties.

Pieteicēja norāda, ka gadu dzīvojusi kopā ar diviem vīriešiem kādas mājas vienā istabā, tomēr nekādas detaļas par šo māju vai istabu pieteicēja nespēj sniegt. Šajā sakarā pieteicēja, atbildot uz tiesas jautājumu, vai māja atradās laukos vai pilsētā, vienīgi norādījusi, ka māja atradusies pilsētā. Ir apšaubāms, ka pieteicēja, gadu pavadot mājā, nav novērojusi un iegaumējusi nekādu māju, istabu vai apkārtni raksturojošu informāciju un nevar detalizētāk atspoguļot savu gadu ilgo uzturēšanos šajā mājā.

Apšaubāms ir arī pieteicējas norādītais veids, kā tika organizēta viņas izceļošana. No pieteicējas 2023. gada 13. oktobrī veiktā mēģinājuma no Latvijas aizceļot uz Briseli, kā rezultātā pieteicēja tika aizturēta lidostā "Rīga" Briseles avioreisa profilēšanas laikā, secināms, ka pieteicēja spēj patstāvīgi orientēties lidostā un izmantot tās sniegtos pakalpojumus. Līdz ar to nav pamata piešķirt ticamību pieteicējas norādītajam, ka viņa nezina, uz kuru valsti un kad izceļojusi no Etiopijas. Šajā sakarā nav ticams pieteicējas norādītais, ka viņa māk rakstīt un lasīt tikai oromu valodā.

Šaubas par pieteicējas sniegtās informācijas ticamību rada arī pieteicējas norādītais, ka pieteicējas draugi, kurus viņa uzrunājusi *Facebook*, ir atsūtījuši no Etiopijas uz Latviju pieteicējas dzimšanas apliecību. Atbilstoši pieteicējas norādītajam viņas draugi ielavījušies pieteicējas mātes mājā un paņēmuši dzimšanas apliecību, jo zinājuši katru pieteicējas mājas stūri, savukārt viņas māte neesot izglītota un nespēj atšķirt dokumentus.

Ticamība nav piešķirama arī pieteicējas norādītajam, ka patvēruma meklētāju izmitināšanas centrā iepazīts vīrietis no Somālijas bez atlīdzības pieteicējai sagādājis lidmašīnas biļeti uz Briseli un Beļģijas Karalistes uzturēšanās atļauju uz citas personas vārda.

Minētie piemēri ilustrē loģikas un ticamības trūkumu pieteicējas sniegtajā informācijā.

[16] Lietas materiālos ir biedrības "Centrs MARTA" speciālistu komisijas protokols, kurā pieteicēja atzīta par cilvēku tirdzniecības upuri. Tomēr tiesa, izvērtējot lietas apstākļus, nesaskata cilvēku tirdzniecības pazīmes šajā lietā. Pieteicēja arī nesniedz ziņas par tādiem apstākļiem, kas to apstiprinātu. Pieteicējas stāstīto par seksuālu vardarbību no līdzbraucēju puses kopsakarā ar pieteicējas sniegto paskaidrojumu nekonsekvenci un savstarpējo pretrunīgumu, nav pamata saistīt ar cilvēku tirdzniecību. No pieteicējas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka ceļošanas uz Eiropu iniciatore bija pati pieteicēja, lietas materiāli liecina par to, ka arī Latvijas robežu pieteicēja šķērsoja viena pati, pievienojoties iepriekš nepazīstamu personu grupai. Turklāt, neskatoties uz piedzīvoto vardarbību, pieņemot, ka šie pieteicējas apgalvojumi ir patiesi, pieteicēja izvēlējās doties no Latvijas uz Briseli, tādējādi labprātīgi atsakoties no Latvijā pieteicējai nodrošinātiem sociālajiem pakalpojumiem, tai skaitā arī psihologa un sociālā atbalsta pakalpojumiem. Pieteicēja apzināti un labprātīgi no patvēruma meklētāju centrā satiktas personas pieņēma svešus dokumentus un bija gatava atkal doties jaunā virzienā, tādējādi sevi pakļaujot tiem pašiem riskiem. Tiesas ieskatā, šāda pieteicējas rīcība nav raksturīga cilvēku tirdzniecības upura rīcībai, tā neliecina par pieteicējas patiesu vēlmi nokļūt emocionāli un fiziski drošā vidē, kā arī kopumā liek apšaubīt pieteicējas stāsta par ceļojuma uz Latviju piedzīvoto vardarbību patiesumu.

[17] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas stāsts, kas ir patvēruma lūguma pamatā, neliecina par to, ka pieteicēja no Etiopijas bija spiesta izceļot vajāšanas draudu dēļ. Tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicēju Etiopijas kontekstā būtu pamats pieskaitīt potenciāli vajāšanai pakļautajai sociālajai grupai, pieteicējas stāsts ticami neliecina par to, ka pieteicējai Etiopijā draudētu smagi cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp ar dzimumu saistīta vardarbība. Lietas materiāli un arī pieteicējas tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi liecina par pieteicējas spēju parūpēties par sevi, pagriezt notikumus sev vēlamā virzienā, atrast izeju no ļoti sarežģītām situācijām. Līdz ar to pieteicējas individuālie apstākļi neliecina, ka pieteicējai Etiopijā draudētu vajāšana Patvēruma likuma izpratnē. Tādēļ bēgļa statusa piešķiršanai pieteicējai nav pamata, un pieteikums šajā daļā ir noraidāms.

[18] Pieteicēja arī lūgusi piešķirt viņai alternatīvo statusu Latvijā. Līdz ar to izvērtējams, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Patvēruma likuma 41. pantā skaidrots, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 42. panta noteikumiem, vajātāji vai smaga kaitējuma nodarītāji var būt: 1) izcelsmes valsts; 2) izcelsmes valsts partijas vai organizācijas, kas kontrolē šo valsti vai būtisku tās teritorijas daļu; 3) izcelsmes valsts grupējumi vai personas, ja ir iespējams pierādīt, ka izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas vai starptautiskās organizācijas nav spējīgas vai nevēlas nodrošināt aizsardzību pret vajāšanu vai smagu kaitējumu, kā noteikts šā likuma 43. pantā.

[19] Etiopijā nāves sods joprojām ir spēkā kā augstākais soda mērs par smago noziegumu pastrādāšanu, tomēr faktiski nāves sods netiek piemērots jau kopš 2007. gada (*World Coalition against the Deathh Penalty, Ethiopia pieejams: https://worldcoalition.org/pays/ethiopia/, https://www.amnesty.org/en/location/africa /east-africa-the-horn-and-great-lakes/ethiopia/*). Lietā nav informācijas, ka pieteicēja Etiopijā būtu apsūdzēta kāda smaga nozieguma veikšanā, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicējai Etiopijā draudētu nāves soda piespriešana vai tā iespējama izpilde Patvēruma likuma 41. panta 1. punkta izpratnē.

[20] Pārvalde no publiski pieejamās izcelsmes valsts informācijas pamatoti secinājusi, ka personas, kas nav ieguvušas starptautisku aizsardzību, arī ja starptautiskās aizsardzības iemesls ir bijis politisks, un atgriežas Etiopijā, nesakaras ar apdraudējumu no Etiopijas valdības puses (*Australian Government the Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT): country information report ethiopia, 12 August, 2020, p. 48, pieejams: https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-ethiopia.pdf*). Turklāt Etiopijā un Adisabebā darbojas dažādas starptautiskās un nevalstiskās organizācijas, kuras var sniegt atbalstu un dažāda veida palīdzību nelaimē nonākušajām sievietēm. Tādas organizācijas kā *Ethiopia Aid* un Sieviešu svētvietu asociācija (AWSAD) nodrošina drošas mājas sievietēm un meitenēm, kurām draud vardarbība vai kuras ir aizbēgušas un guvušas traumatiskus pārdzīvojumus. Drošās mājas ne tikai nodrošina iespēju sievietēm un viņu bērniem atveseļoties, bet nodrošina iespēju socializēties, vienlaikus nodrošinot arī kvalitatīvu aprūpi, atbalsta pakalpojumus, terapiju, lasītprasmes un skaitītprasmes pamatnodarbības un juridisko atbalstu (*The Borgen Project, NGOS helping women in ethiopia, pieejams: https://borgenproject.org/ngos-helping-women-in-ethiopia/, The United Nations Women's Peace and Humanitarian Fund, pieejams: https://wphfund.org/countries/ethiopia/*). Starptautiskā migrācijas organizācija (IOM) nodrošina pārtiku, pagaidu patvērumu, tālāko transportu, palīdzību naudā un cita veida atbalstu, piemēram, apģērbu un gultas veļu, tām personām, kuras atgriežas pēc patvēruma atteikuma Eiropā un kuras varētu uzskatīt par īpaši neaizsargātām personām. Etiopijas valdība sniedz arī zināmu reintegrācijas palīdzību, tostarp, nodrošinot pagaidu pajumti, pārtiku, medicīnisko palīdzību un prasmju apmācību (*Australian Government the Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT): COUNTRY INFORMATION REPORT ETHIOPIA, 12 August, 2020, p. 47.-48., https://www.dfat.gov.au/sites/default/files/country-information-report-ethiopia.pdf*).

Pārvalde, vērtējot pieteicējas sniegtās ziņas un pieņemot, ka tās ir patiesas, pamatoti ir secinājusi, ka pieteicēja izcelsmes valstī ir spējusi sevi aizsargāt, rīkojoties pietiekami apņēmīgi – pametot māti un citus radiniekus, kas viņu esot apdraudējuši, aizbēgot uz Adisabebu, kur uzturējusies gandrīz gadu. Pieteicēja ir arī iesniegusi lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecību. Lai arī minētā dokumenta autentitāte ir apšaubāma, pats dokumenta iesniegšanas fakts apliecina, ka pieteicējai ir izpratne par dokumentiem un to iegūšanas formālajām procedūrām. Līdz ar to, ievērojot pieteicējas individuālos apstākļus, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējai pēc atgriešanās Etiopijā draudētu spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme vai pieteicējas necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana Patvēruma likuma 41. panta 2. punkta izpratnē.

[21] Attiecībā uz vispārējo drošības situāciju publiski pieejamā informācija liecina, ka 2020. gada martā Etiopijas ziemeļos, Tigrajas reģionā, sākās bruņots konflikts starp Tigrajas Tautas atbrīvošanās frontes karaspēku un Etiopijas nacionālo aizsardzības spēku. 2022. gada novembrī bruņotajā konfliktā iesaistītās puses vienojās par aktīvas karadarbības pārtraukšanu, taču kopš tā laika Tigrajas, Amharas un Afaras reģionos turpinās periodiskas bruņotas sadursmes, kuru rezultātā cieš civiliedzīvotāji un reģionu infrastruktūra. Tomēr vienlaikus publiski pieejamie informācijas avoti neliecina, ka šobrīd visā Etiopijas teritorijā pastāv plaši izplatīts apdraudējums visu civiliedzīvotāju dzīvībām (*Humann Rights Watch, World Report of 2024, Ethiopia, pieejams: https://www.hrw.org/world-report/2024/country-chapters/ethiopia#86f17b*).

Tiesa konstatē, ka pieteicēja savā patvēruma lūgumā nav atsaukusies uz Etiopijā pastāvošiem drošības riskiem. Arī tiesai, iepazīstoties ar publiski pieejamo informāciju, nav pamata konstatēt, ka Adisabebā, kur pieteicēja ir dzīvojusi pirms izceļošanas no Etiopijas, pastāvētu ievērojami drošības riski. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja pēc atgriešanās Etiopijā varētu saskarties ar smagu un individuālu apdraudējumu dzīvībai vai veselībai iekšēju vai starptautisko bruņoto konfliktu rezultātā Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē.

[22] Ievērojot minēto, alternatīvā statusa piešķiršanai pieteicējai nav pamata, un pieteikums ir noraidāms arī šajā daļā.

Tiesa, izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, atzīst par pareizu pārvaldes secinājumu, ka pieteicējas izceļošanas no Etiopijas pamatā ir citi motīvi, nevis starptautiskās aizsardzības meklēšana Patvēruma likuma 37. pantā un 40. pantā noteikto iemeslu dēļ.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251. panta sesto daļu un Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese	Tiesnese	Tiesnese
I. Andruškina	S. Kuškina	M. Romanova